

Sentencja

- 1) Przepis krajowy taki jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, na którego podstawie dodatek do renty z tytułu trwałej całkowitej niezdolności do pracy zawieszają się na okres pobierania przez beneficjenta tej renty emerytury w innym państwie członkowskim lub w Szwajcarii, stanowi przepis dotyczący zmniejszenia w rozumieniu art. 12 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienionego i zaktualizowanego rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 592/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r.
- 2) Wykładni art. 46a ust. 3 lit. a) rozporządzenia nr 1408/71, zmienionego i zaktualizowanego rozporządzeniem nr 118/97, zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 592/2008, należy dokonywać w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „ustawodawstwa pierwszego państwa członkowskiego” trzeba rozumieć jako obejmujące również wykładnię krajowego przepisu ustawowego dokonaną przez krajowy sąd najwyższy.
- 3) Dodatek do renty z tytułu trwałej całkowitej niezdolności do pracy przyznany pracownikowi na podstawie ustawodawstwa jednego państwa członkowskiego, takiego jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, oraz emeryturę nabytą przez tego samego pracownika w Szwajcarii należy uznać za świadczenia tego samego rodzaju w rozumieniu rozporządzenia nr 1408/71, zmienionego i zaktualizowanego rozporządzeniem nr 118/97, zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 592/2008.
- 4) Wykładni art. 46b ust. 2 rozporządzenia nr 1408/71, zmienionego i zaktualizowanego rozporządzeniem nr 118/97, zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 592/2008, należy dokonywać w ten sposób, że krajowa norma zapobiegająca zbiegowi praw, taka jak wynikająca z art. 6 Decreto 1646/1972 para la aplicación de la ley 24/1972, de 21 de junio, en materia de prestaciones del Régimen General de la Seguridad Social (dekretu nr 1646/1972 dotyczącego wykonania ustawy nr 24/1972 z dnia 21 czerwca 1972 o świadczeniach z powszechnego systemu zabezpieczenia społecznego) z dnia 23 czerwca 1972 r. nie ma zastosowania do świadczenia obliczanego zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. a) ppkt (i) tego rozporządzenia, jeżeli świadczenie to nie zostało wskazane w części D załącznika IV do tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 31.10.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 marca 2018 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) –Irlandia] – North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy / An Bord Pleanála, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Irlandia, Attorney General

(Sprawa C-470/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Dyrektywa 2011/92/UE — Prawo do wniesienia skargi przez członków zainteresowanej społeczności — Przedwczesna skarga — Pojęcia postępowania niedyskryminacyjnego ze względu na koszty i objętych przepisami dyrektywy decyzji, działań lub zaniechań dotyczących udziału społeczeństwa — Stosowanie konwencji z Aarhus)

(2018/C 166/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy

Strona pozwana: An Bord Pleanála, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Irlandia, Attorney General

przy udziale: EirGrid plc

Sentencja

- 1) Artykuł 11 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko należy interpretować w ten sposób, że wymóg, by niektóre postępowania sądowe były niedyskryminacyjne ze względu na koszty, ma zastosowanie do postępowania przed sądem państwa członkowskiego, takiego jak postępowanie główne, w ramach którego należy określić, czy może być wyrażona zgoda na wniesienie skargi w toku postępowania w przedmiocie wydania zezwolenia na inwestycję, zwłaszcza w przypadku gdy to państwo członkowskie nie określiło, na jakim etapie postępowania może zostać wniesiona skarga.
- 2) W sytuacji gdy skarżący podnosi jednocześnie zarzuty dotyczące naruszenia zasad udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji w zakresie środowiska i zarzuty dotyczące naruszenia innych zasad, przewidziany w art. 11 ust. 4 dyrektywy 2011/92 wymóg, by niektóre postępowania sądowe były niedyskryminacyjne ze względu na koszty, ma zastosowanie jedynie do kosztów związanych z częścią skargi opierającą się na naruszeniu zasad udziału społeczeństwa.
- 3) Artykuł 9 ust. 3 i 4 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisanej w Aarhus w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r., należy interpretować w ten sposób, że w celu zapewnienia skutecznej ochrony sądowej w dziedzinach objętych prawem Unii w zakresie ochrony środowiska wymóg, aby niektóre postępowania sądowe były niedyskryminacyjne ze względu na koszty, ma zastosowanie do części skargi, która nie byłaby objęta tym wymogiem, jaki wynika, na podstawie dyrektywy 2011/92, z odpowiedzi zawartej w pkt 2 niniejszej sentencji, w zakresie, w jakim skarżący zmierza w drodze tej skargi do zapewnienia przestrzegania prawa krajowego w dziedzinie środowiska. Postanowienia te nie wywierają bezpośredniego skutku, ale sąd krajowy powinien dokonać wykładni krajowego prawa proceduralnego, która w możliwie najszerszym zakresie jest z nimi zgodna.
- 4) Państwo członkowskie nie może odstąpić od ustanowionego w art. 9 ust. 4 konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska i w art. 11 ust. 4 dyrektywy 2011/92 wymogu, by niektóre postępowania sądowe były niedyskryminacyjne ze względu na koszty, jeżeli skargę uznano za błahą lub złożoną w złej wierze lub w przypadku braku związku między zarzucanym naruszeniem krajowego prawa ochrony środowiska a szkodą w środowisku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 428 z 21.11.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck – Austria) – Georg Stollwitzer / ÖBB Personenverkehr AG

(Sprawa C-482/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Artykuł 45 TFUE — Zasada niedyskryminacji ze względu na wiek — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 21 ust. 1 — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuły 2, 6 i 16 — Data odniesienia do celów awansu — Dyskryminujący przepis państwa członkowskiego wykluczający uwzględnienie okresów aktywności zawodowej ukończonych przed osiągnięciem 18. roku życia w celu ustalenia wysokości wynagrodzenia — Uchylenie przepisów sprzecznych z zasadą równego traktowania)

(2018/C 166/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Innsbruck